

Przyczyny i skutki bezrobocia

praca dyplomowa

Jedną z podstawowych przyczyn bezrobocia w Polsce jest jeszcze zbyt mały wzrost gospodarczy a hamulcem tego jest wysoki koszt pracy. Składają się na nie podatki i składki ubezpieczeniowe. Gdy włączymy w to jeszcze zobowiązania socjalne, obowiązek opłacania zasiłku chorobowego i wynagrodzenia za okres choroby, to te koszty zbliżają się do 90 proc. płacy netto. Na tym nie koniec, bo jeszcze są urlopy, które pracodawca musi opłacać pracownikowi, oraz ogromne koszty biurokratycznej obsługi systemu fiskalnego, czyli wszystkie PIT-y i druki ZUS-owskie. To wszystko zmusza pracodawców, zwłaszcza drobnych, do korzystania z kosztownych usług biur rachunkowych.

Inne przyczyny bezrobocia to zbyt liczne obowiązki nakładane na pracodawców np. płacenia podatku VAT przez niemal wszystkich przedsiębiorców w Polsce, czyli przez ok. 2mln osób. Z tym wiąże się konieczność zakupienia kas fiskalnych, które tak naprawdę nie są przedsiębiorcy do niczego potrzebne. Podobnie jest z pomysłami, żeby objąć wszystkich przedsiębiorców obowiązkiem rozliczania się elektronicznego z ZUS-em. To wszystko spada na barki prostych ludzi, bo większość przedsiębiorców w Polsce nie ma średniego wykształcenia. Bardzo wielu z nich, nie mogąc sprostać tym wymaganiom, po prostu zamyka firmy albo ucieka w szarą strefę.(por. [5])

Analiza następstw bezrobocia pozwala wyróżnić ekonomiczne, psychospołeczne i polityczne skutki tego zjawiska. Jakkolwiek ogólna ocena tych skutków jest jednoznacznie negatywna, to szczegółowa ich analiza prowadzi do wniosku, że ocena skutków bezrobocia zależy przede wszystkim od długości okresu pozostawania bez pracy. Z tego względu należy odróżnić pozytywne skutki bezrobocia frykcyjnego, które z natury ma

charakter krótkotrwały, od negatywnych skutków bezrobocia długookresowego (bezrobocie długookresowe – dotyczy osób, które pozostają bez pracy od 6 do 12 miesięcy. Może przekształcić się w bezrobocie długotrwałe, bowiem czym dłuższa przerwa w pracy, tym maleją szansę na ponowne jej uzyskanie. Rosnące wymagania pracodawców, zmiany technik i organizacji pracy, konieczność uzupełniania kwalifikacji lub w ogóle zmiany zawodu nie sprzyjają skracaniu okresu pozostawania bez pracy. Dłuższe pozostawanie bez pracy powoduje, że ewentualni kandydaci stają się, ze względu na dezaktualizację swoich wiadomości i doświadczeń, mało interesujący dla pracodawców). (por. [7])

Bezrobocie frykcyjne nie wynika z masowego i trwałego braku wolnych miejsc pracy, lecz jest rezultatem swobody wyboru rodzaju pracy i zazwyczaj związanej z tym zmiany zakładu pracy. Źródłem tego bezrobocia mogą być również potrzeby restrukturyzacji gospodarki, regulowane i zaspokajane w stosunkowo krótkim czasie przez mechanizm rynku pracy. Bezrobocie frykcyjne jest cechą każdej normalnie rozwijającej się gospodarki.

Utrzymuje się ono obecnie w granicach 5-7% zasobów pracy, co nie narusza równowagi na rynku pracy, a zatem odpowiada stanowi pełnego zatrudnienia. Stan taki należy uznać za optymalny, zarówno ze względów ekonomicznych jak i psychospołecznych.

Nadwyżka wolnej siły roboczej warunkuje procesy inwestycji i restrukturyzacji gospodarki, które wymagają przemieszczania zasobów pracy pod względem kwalifikacyjno -zawodowym i przestrzennym, zarówno w skali przedsiębiorstw, jak i całych branż i gałęzi gospodarki.

Zwolnienie nadmiernej liczby zatrudnionych w stosunku do potrzeb danego miejsca pracy (tzn. redukcja bezrobocia ukrytego) racjonalizuje strukturę zatrudnienia i umożliwia prowadzenie prawidłowej polityki kadrowej. Redukcja bezrobocia

ukrytego sprzyja wzrostowi wydajności i efektywności pracy.

Bezrobocie frykcyjne powoduje również pozytywne skutki psychospołeczne. Wyzwała ono konkurencję między poszukującymi pracy, zwłaszcza gdy chodzi o atrakcyjne i dobrze płatne miejsca pracy, pobudzając konkurentów do większej dbałości o wybór zawodu i podnoszenie kwalifikacji. Redukuje patologiczne formy fluktuacji zatrudnionych (np. nadmierną płynność, samowolne porzucanie pracy) i osłabia niezdrową konkurencję płacową zakładów pracy, które starają się pozyskać pracowników oferując im nieproporcjonalnie wysokie zarobki. Podnosi poszanowanie i dyscyplinę pracy (np. obniża nieuzasadnioną absencję) (por. [18])

W przeciwieństwie do bezrobocia frykcyjnego, bezrobocie długookresowe, które w przeważającym stopniu wywołuje skutki negatywne, jest zjawiskiem patologicznym, świadczącym ułomności całego systemu gospodarczego. Bezrobocie to pozbawia człowieka możliwości zaspokojenia jednej z głównych jego potrzeb, to znaczy potrzeby pracy, a co za tym idzie uniemożliwia realizację podstawowych funkcji zatrudnienia (ekonomicznej, narodowej i społecznej) i staje się źródłem szeregu strat ekonomicznych i psychospołecznych.

Bezrobocie długookresowe niesie za sobą negatywne skutki ekonomiczne. Wśród najważniejszych jest wykorzystanie potencjału pracy jako czynnika wzrostu gospodarczego; stratę tę wyraża tzw. luka PNB, czyli różnica między potencjalnym poziomem produktu narodowego brutto (PNB), a poziomem rzeczywistym tego produktu. Innym skutkiem to obniżenie materialnego poziomu życia, a niekiedy nawet zagrożenie egzystencji jednostek i rodzin. Do negatywnych skutków zaliczyć należy: wzrost wydatków budżetowych w związku z przeznaczeniem ich części na przeciwdziałanie bezrobociu, a także emigrację wysoko wykształconych kadr, zwłaszcza ludzi młodych, którzy nie mogli znaleźć pracy w kraju. Negatywne skutki psychospołeczne to również przyczyny bezrobocia długookresowego. Frustracja poszczególnych jednostek i całych

grup ludzi, która spowodowana jest niemożnością włączenia się ludzi w nurt społecznego procesu pracy czego efektem jest poczucie nieprzydatności; Utrzymująca się frustracja wpływa ujemnie na stan zdrowia fizycznego, a zwłaszcza kondycję psychiczną dotkniętych nią jednostek, czego przejawem jest skrócenie długości życia, wzrost liczby samobójstw itp.(por [19]).

Patologia społeczna przejawiająca się w postaci alkoholizmu, narkomanii, różnych form przestępczości; szczególnie groźne są przejawy tej patologii wśród młodzieży dotkniętej bezrobociem chronicznym, gdyż niemożność uzyskania normalnej pracy skłania młodych ludzi do poszukiwania nielegalnych, często przestępczych źródeł łatwych dochodów, a ostatecznie prowadzi do całkowitego wyobcowania się tej grupy społecznej, co stanowi poważne zagrożenie dla przyszłości danego kraju.

Wszystkie ujemne następstwa długotrwałego bezrobocia rodzą istotne konsekwencje polityczne. Normalnym przejawem tych konsekwencji w państwach demokratycznych jest stosunek ludności do istniejących partii politycznych i prezentowanych przez nie programów, spektakularnym wyrazem nastrojów ludności są zaś wyniki wyborów do władz krajowych czy samorządowych. W skrajnych przypadkach utrzymujące się masowe bezrobocie może być przyczyną różnego rodzaju niepokojów społecznych takich jak strajki prowadzone na wielką skalę, demonstracje, rozruchy. Niepokoje te, stanowiące zagrożenie dla stabilizacji politycznej kraju, są szczególnie niepożądane w okresie transformacji systemu gospodarczego, gdyż mogą zahamować, a nawet odwrócić proces dokonujących się przemian ustrojowych.

Podsumowując przedstawioną systematykę pozytywnych i negatywnych skutków bezrobocia, należy podkreślić, że ma ona do pewnego stopnia charakter umowny, ponieważ w praktyce skutki te nakładają się na siebie, tworząc trudne do rozdzielenia układy. Na przykład, uwypuklając pozytywne skutki bezrobocia frykcyjnego, trzeba pamiętać, iż swoistą psychologiczną „ceną” tych skutków jest często niepewność

uzyskania pożądaney pracy lub obawa przed jej utratą. Związany z tym stres ma w wielu przypadkach znaczną siłę motywacyjną, która pobudza do aktywności, jednak u jednostek słabszych psychicznie dłużej utrzymujący się niepokój może stanowić przyczynę zaburzeń zdrowia psychicznego.

Oczywiście, ze szczególną siłą te i inne zagrożenia występują w sytuacji bezrobocia długookresowego, wobec czego temu typowi bezrobocia przypisuje się przewagę skutków negatywnych nad pozytywnymi. Bowiem niewiele jest informacji potwierdzających pozytywne oddziaływanie bezrobocia na postawy wobec pracy, restrukturyzację przedsiębiorstw itp. a tym samym pozytywne skutki bezrobocia mają zdecydowanie krótkookresowy i mikroekonomiczny charakter. Koszty i skutki bezrobocia przedstawia rys. 1.3.

Rys. 1.3. Koszty i skutki bezrobocia.

Koszty i skutki bezrobocia

Koszty bezpośrednie	Negatywne skutki społeczno-psychologiczne i moralne	Pozytywne aspekty społeczno-ekonomiczne	Koszty pośrednie
1. Wydatki z funduszy celowych, np. z Funduszy Pracy 2. Koszty pomocy społecznej dla bezrobotnych i ich rodzin 3. Koszty wcześniejszych emerytur i świadczeń przedemerytalnych dla bezrobotnych i osób zwalnianych z zakładu pracy 4. Koszty utrzymania instytucji w zakresie obsługi bezrobotnych	1. Pogarszanie standardu życia 2. Zagrożenie egzystencji 3. Zagrożenie w sferze psychicznej jednostki 4. Zakłócenie w życiu rodzinnym 5. Szkody moralno-etyczne 6. Zjawiska patologii społecznej 7. Napięcia i konflikty społeczne	1. Postawy wobec pracy 2. Racjonalizacja zatrudnienia 3. Wspomaganie procesów restrukturyzacji 4. Racjonalizacja wyboru kwalifikacji zawodu	1. Ulgi i zwolnienia fiskalne w rejonach o szczególnym zagrożeniu bezrobociem 2. Luka podatkowo-ubezpieczeniowa 3. Luka czynników wytwórczych (PNB) 4. Koszty bezrobocia w szarej sferze gospodarki

Źródło: Lokalna polityka rynku pracy, red. S. Borkowska, P. Bohdziewicz, Łódź 1995, s.92

[5] D. Begg, S. Fischer, R. Dornbusch, *Ekonomia Makroekonomia*. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne Warszawa 1998r.

[7] Kamerschen R., Mc Kanzie, Nordinelli: *Ekonomia*. Fundacja gospodarcza NSZZ „Solidarność”, Gdańsk 1993.

[18] Kubiak E., Nakonieczna-Kisiel H.: *Ekonomia. Makroekonomiczne podstawy polityki gospodarczej*. Wydawnictwo Samorządowe FRDL, Warszawa 1999.

[19] Zadania społeczne. Red Z. Pisz. Wydawnictwo AE we Wrocławiu, Wrocław 1999.

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.

Krosownica i koncentrator

praca dyplomowa pod tytułem Sieć komputerowa

Krosownica oraz koncentrator to dwa fundamentalne urządzenia sieciowe, które odgrywają istotną rolę w zarządzaniu i organizacji infrastruktury sieciowej, zwłaszcza w sieciach lokalnych (LAN). Choć różnią się pod względem funkcji i zastosowania, oba te elementy pełnią ważne role w przekazywaniu i organizacji sygnałów oraz danych, zapewniając poprawne działanie sieci.

Krosownica (Patch Panel)

Krosownica, znana także jako patch panel, to urządzenie służące do organizacji i zarządzania kablami sieciowymi. Jest to pasywny element infrastruktury sieciowej, który nie przetwarza sygnałów, lecz jedynie umożliwia ich fizyczne przekierowanie. Krosownice są najczęściej używane w serwerowniach oraz pomieszczeniach telekomunikacyjnych, gdzie liczba kabli sieciowych jest bardzo duża, a ich właściwe uporządkowanie jest kluczowe dla sprawnego zarządzania i konserwacji sieci. Krosownice umożliwiają łatwe łączenie i rozłączanie różnych segmentów sieci, co przyczynia się do

poprawy elastyczności infrastruktury. Dzięki odpowiedniemu oznakowaniu portów, administratorzy sieci mogą łatwo zidentyfikować poszczególne połączenia, co ułatwia diagnostykę i rozwiązywanie problemów. Krosownica jest więc swoistym centralnym punktem, gdzie kończą się kable przychodzące z różnych części budynku lub obszaru i gdzie można je połączyć z odpowiednimi urządzeniami sieciowymi, takimi jak routery, przełączniki czy serwery.

Warto podkreślić, że krosownica działa na poziomie fizycznym, a więc nie zarządza ani nie analizuje danych przepływających przez kable. Jej funkcją jest jedynie porządkowanie kabli i umożliwienie prostych zmian w układzie połączeń, co jest kluczowe w kontekście rozbudowy infrastruktury oraz szybkiej reakcji na zmieniające się potrzeby sieciowe. W zależności od potrzeb, krosownice mogą obsługiwać różne rodzaje kabli, w tym przewody miedziane, takie jak kable Ethernet, oraz światłowody. Współczesne krosownice często wyposażone są w panel czołowy z gniazdami RJ45, do których można podłączać patch cordy, co umożliwia szybkie zmiany w konfiguracji sieci bez konieczności przełączania kabli w trudno dostępnych miejscach.

Składa się z rzędów punktów zakończeniowych dla stacji roboczych. Administrator sieci może w łatwy sposób łączyć, przesuwać, testować i rozłączać elementy sieci (np. stacje robocze) – poprzez zmianę połączeń w krosownicy.

Koncentrator (Concentrator Device)

Koncentrator, znany również jako hub, jest kolejnym urządzeniem sieciowym, które odgrywa istotną rolę w komunikacji w sieciach lokalnych. W odróżnieniu od krosownicy, koncentrator jest urządzeniem aktywnym, co oznacza, że przetwarza sygnały, które przez niego przepływają. Jego podstawową funkcją jest umożliwienie komunikacji między wieloma urządzeniami w sieci LAN poprzez rozdzielanie sygnału przychodzącego na wiele innych portów. Koncentrator działa na

zasadzie retransmisji – kiedy otrzymuje sygnał od jednego urządzenia, przesyła go do wszystkich innych urządzeń podłączonych do koncentratora. To sprawia, że koncentrator działa w trybie półdupleksowym, co oznacza, że dane mogą być przesyłane w obu kierunkach, ale nie jednocześnie. Taka architektura może prowadzić do powstawania kolizji danych, zwłaszcza w większych sieciach, gdzie wiele urządzeń jednocześnie próbuje komunikować się ze sobą.

Ze względu na swoją prostotę, koncentratory były powszechnie używane w sieciach LAN w latach 90. XX wieku, jednak z biegiem czasu zostały stopniowo zastąpione przez bardziej zaawansowane urządzenia, takie jak przełączniki sieciowe (ang. switches), które oferują lepszą wydajność oraz zarządzanie ruchem sieciowym. W porównaniu do koncentratorów, przełączniki potrafią inteligentnie przekazywać dane tylko do konkretnego urządzenia, co zmniejsza ryzyko kolizji i poprawia ogólną wydajność sieci.

Koncentratory są nadal stosowane w niektórych małych sieciach, gdzie liczba urządzeń jest ograniczona, a wymagania dotyczące przepustowości nie są wysokie. Ich główną zaletą jest prostota oraz niska cena, co czyni je dobrym rozwiązaniem w mniej skomplikowanych środowiskach sieciowych. Jednakże, w przypadku bardziej zaawansowanych sieci, gdzie kluczowe znaczenie mają szybkość i niezawodność, koncentratory często okazują się niewystarczające, a ich ograniczenia stają się szczególnie widoczne w kontekście rosnących potrzeb na większe przepustowości oraz lepsze zarządzanie ruchem sieciowym.

Pod względem działania, koncentrator pracuje na drugiej warstwie modelu OSI – warstwie łącza danych. Nie potrafi analizować pakietów ani zarządzać ruchem sieciowym w taki sposób, jak bardziej zaawansowane urządzenia, takie jak przełączniki czy routery. Jego zadaniem jest jedynie rozdzielanie sygnałów na wszystkie porty, do których są podłączone urządzenia. W wyniku tego, każde urządzenie podłączone do koncentratora odbiera wszystkie dane wysyłane

przez inne urządzenia, co może prowadzić do przeciążenia sieci i spadku wydajności w przypadku dużego ruchu.

Koncentrator jest urządzeniem służącym za centralny punkt przyłączenia terminali, komputerów lub urządzeń komunikujących. Może to być centralny punkt, w którym zbiegają się kable. Koncentrator łączy określoną liczbę linii wejściowych z pewną liczbą linii wyjściowych albo udostępnia jedno centralne połączenie komunikacyjne większej liczbie urządzeń. Koncentratory mogą być łączone ze sobą w struktury hierarchiczne. urządzenia, które są koncentratorami:

- a) procesory czołowe (front-end) – jest to komputer realizujący funkcje koncentratora, zazwyczaj z większą szybkością i obsługujący większą liczbę dołączonych urządzeń;
- b) huby (hubs) – koncentratory w sieciach lokalnych (opisane dalej);
- c) jednostki wspólnego dostępu do portu i selektory (port sharing units) – umożliwiają większej liczbie odległych terminali korzystanie ze wspólnego połączenia modemowego z komputerem lub systemem host. Jednostka taka działa pomiędzy terminalami a modemem;
- d) multipleksery – urządzenia, które przesyłają po jednej linii dane napływające z wielu innych urządzeń. Istnieje wiele typów multiplekserów, np.: multipleksery z podziałem czasu (przydziela kolejnym urządzeniom odcinki czasu w strumieniu danych), multipleksery z podziałem częstotliwości (wydzielają dla każdego urządzenia osobny kanał częstotliwości).

Krosownica i koncentrator są kluczowymi elementami infrastruktury sieciowej, które pełnią różne funkcje, ale są równie ważne dla prawidłowego funkcjonowania sieci. Krosownica, jako pasywny element, służy do porządkowania i zarządzania kablami sieciowymi, co ułatwia organizację oraz modyfikację sieci. Koncentrator z kolei umożliwia komunikację między urządzeniami w sieci, choć ze względu na swoje

ograniczenia jest coraz częściej zastępowany przez bardziej zaawansowane urządzenia, takie jak przełączniki. Mimo to, zarówno krosownica, jak i koncentrator odgrywają istotną rolę w budowie i utrzymaniu efektywnych sieci lokalnych, a ich właściwe zastosowanie może znacząco wpłynąć na wydajność i niezawodność całej infrastruktury sieciowej.

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.

Atrakcje turystyczne Gór Świętokrzyskich

Wstęp

Atrakcje turystyczne to osobliwości różnego typu, wyjątkowe sytuacje, które mogą spotkać turystę. Obecnie, gdy coraz liczniejsza rzesza turystów z Polski wybiera wypoczynek w innych państwach a nawet na innych kontynentach, wydaje mi się wskazanym przedstawić obszar Gór Świętokrzyskich jako alternatywną propozycję wypoczynku. Zwróciłam uwagę na ten teren podczas licznych pieszych wędrówek po Polsce.

Wbrew obiegowym opiniom teren naszego kraju obfituje w atrakcje turystyczne w takim samym stopniu co inne państwa. Ze względu na krajobraz i bogactwo pamiątek przeszłości, Góry Świętokrzyskie należą do najciekawszych obszarów w Polsce. Dominującą funkcję stanowi turystyka krajoznawcza oraz wypoczynek świąteczny. Liczba miejsc wczasowych jest znikoma, nie ma poważniejszej liczby kwater prywatnych. Turystyczną

bazę noclegową stanowią domy wycieczkowe (największy w Świętej Katarzynie) i schroniska młodzieżowe. Ogółem baza noclegowa to około 5000 miejsc (1992 r.).

Atutami tego regionu są dobra dostępność komunikacyjna (kolej, droga międzynarodowa E-77) oraz umiarkowany ruch turystyczny. Tutaj nie spotkamy rozkrzyczanych tłumów na szlakach. To idealne miejsce, aby w ciszy i spokoju czynnie wypocząć, a przy okazji zwiedzić interesujące miejsca. Praca moja ma na celu wykazanie, że Góry Świętokrzyskie należą do miejsc godnych poznania. Trzeba tylko je odkryć.

Spis Ilustracji

Rysunek 1. Dąb Bartek.

Rysunek 2. Gołoborze w Górach Świętokrzyskich.

Rysunek 3. Gołoborze na Łysicy.

Rysunek 4. Jaskinia Raj.

Rysunek 5. Jaskinia Raj.

Rysunek 6. Ruiny zamku w Bodzentynie.

Rysunek 7. Bodzentyn – ruiny zamku od strony południowej.

Rysunek 8. Ruiny w Bodzentynie.

Rysunek 9. Zamek w Chęcinach.

Rysunek 10. Zamek w Chęcinach.

Rysunek 11. Widok z baszty w Chęcinach.

Rysunek 12. Zabytkowa kapliczka w Świętej Katarzynie.

Rysunek 13. Pałac Biskupi w Kielcach.

Rysunek 14. Dworek modrzewiowy w Kielcach.

Rysunek 15. Kadzielnia.

Rysunek 16. Kadzielnia (widok z amfiteatru).

Rysunek 17. Karczówka.

Rysunek 18. Klasztor na Świętym Krzyżu.

Rysunek 19. Wejście do skansenu Muzeum Wsi Kieleckiej.

Rysunek 20. Chata wiejska w skansenie.

Bibliografia

1. Z. Kruczek, S. Socha „Geografia Atrakcji Turystycznych Polski”
2. T. Wróblewski 1977 „Góry Świętokrzyskie. Przewodnik”
3. T. Lijewski, B. Mikułowski, J. Wyrzykowski, PWE 1992 wyd. II „Geografia Turystyki Polski”
4. R. Garus „Przewodnik dla turystów pieszych i zmotoryzowanych Kielce – Góry Świętokrzyskie”
5. E. Massalski 1967 „Góry Świętokrzyskie”

[Strony te przedstawiają pracę dyplomową mojej siostry Eweliny. Napisała ją na zakończenie nauki w szkole hotelarskiej. Zostały w niej przedstawione atrakcje turystyczne Gór Świętokrzyskich, jednych z najstarszych gór w Polsce.

Obecny wygląd stron jest już trzecim – wykonanym przeze mnie. Jest najlepszy z tych, które były zastosowane dla tych stron]

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.